

Samen kerken.....



Na Pasen...

“Een jonge collega liep een paar weken stage in ons verpleegtehuis”.  
Zo vertelt een verpleger van dat huis.

Er waren -en dat kun je soms zo hebben- nogal wat sterfgevallen in die weken. Het viel háár ook op. En na het vierde of vijfde overlijden zei ze:

“Je regelt hier zo’n beetje de ene begrafenis na de andere, of zie ik dat verkeerd?” “Ja, Jezus, wat wil je dan dat ik regel? Hun verrijzenissen?”

Hoewel hij nogal opstandig reageerde -ze had kennelijk een zenuw geraakt- was zijn antwoord toch heel wonderlijk, nl. om het overlijden van deze verplegingsbehoefte mensen in verband te brengen met Jezus’ verrijzenis.

En dat in een tijd, waarin de statistieken beweren dat steeds meer mensen niet weten wat Pasen is.

Velen hebben geen flauw benul, sommigen denken aan de kruisdood van Jezus en anderen roepen dat Pasen iets met eieren is.

Zouden de wortels van ons geloof niet diep in de gewijde grond hebben gezeten, zo vraagt een pastor zich af. Ook de toekomst staat daarmee op het spel. Welke toekomst?

Over de dood wordt steeds meer gepraat en creativiteit en symboliek alom bij de uitvaart of crematie.

Maar de vraag naar een leven ná de dood en de vraag naar onze verrijzenis blijven steeds vaker afwezig.

Met hiernamaals hebben wij toch altijd bedoeld: het voortleven na de dood en onze deelname aan de verrijzenis van Christus, maar wel na het kruis van Goede Vrijdag.

Voor velen is dit nog zo en voor hen is Pasen -met de verrijzenis van Christus- het centrum van hun geloof en daarmee ook: enerzijds de kracht en de genade en de hoop, die wij in ons leven nodig hebben en anderzijds de beleving en uitbeelding daarvan in ons handelen. Daar zit een opdracht in. Tenslotte leven wij in een wereld, waarin de mensheid zich nogal eens van haar slechte kant laat zien.

Echter: voor steeds meer mensen is het beeld van vooruitzien en toekomst vervroegd naar dit leven, nl. het hiernamaals is de “periode-na-het-werkzame-leven” aan het worden, al of niet met een pensioen van

vanaf 67. Er wordt dan ook nogal wat reclame gemaakt voor een paradijs van zorgeloosheid. Geloven in een leuk leven, daar gaat het om. En misschien daarna de steen op het graf of de as in de urn. En zo wordt het steeds moeilijker over de dood heen te kijken.

De bedoeling was, dat Pasen als een beginnend verrijzenis-gebeuren de wereld zou doordringen met uitzicht op een wereld en een hemel van licht en vrede, zoals de Schepper die voor ogen had.

Soms is het zichtbaar als mensen en volken in de stad en in de wereld opstaan en hun idealen en visioenen inbrengen...die zitten ook onder de lezers van deze column. Ja toch?

Dat wil dan ook zeggen dat al die daden die zij stellen, van vrede en dienstbaarheid, van liefde en verzoening hoopvolle tekenen zijn.

Het verhaal van Pasen is zo vrijpostig en opstandig om te vertellen dat het kan. Dan is er ook meer leven vóór en na de dood.

Joop Zwart, karmeliet

**Activiteiten van de Raad van Kerken:** Bijbels Culinair op vrijdag 20 april a.s. Opgave via [info@raadvankerkenborne.nl](mailto:info@raadvankerkenborne.nl) of telefonisch bij Rita Kremer 074-2667838.

Website: [www.raadvankerkenborne.nl](http://www.raadvankerkenborne.nl)